

א.א. שאלה כללית לכל פרשתנו:

הקדוש אנשלמה אשתרוך מברצלונה (במאה ה-14) בספרו מדרשי התורה: ... ואחשוב כי בעבור שהכהונה היתה ראויה למשה ונעתקה לאהרן וכזה הסדר לתקון וסדר מלבושי הכהונה וחנוך ההדלקה הקודמת לכל עבודות היום בהסבה והמאורות בהדלקה... ושמה רבנו בענותנותו התחזק בכל אלו הענינים לכבוד אהרן ולתפארת והתעורר כאלו היתה מעצמו לקרבה אל המלאכה לעשות אותה, לא כמצווה ומוכרח, רק ברצון גמור וכאובב נאמן הממציא עצמו לעשות רצון קונו ואוהבו...

התוכל למצוא בלשון פרשתנו את הרמז שממנו למד את ענותנותו של משה רבנו וותרנותו לאהיו בלב שלם?

ב. שאלות ודיוקים ברש"י:

1) ג' ד"ה לקדשו לכהנו ל': לקדשו להכניסו בכהונה ע"י הבגדים, שיהא כהן לי; ולשון כהונה שירות הוא.

א.א. (א) מה קשה לו? (ב) למה לא פרש רש"י מלת לכהנו לי בפ' א"פ? א.א. (ג) האם וי"ו של "לקדשו" הנוראתה כהוראת וי"ו של "לכהנו" לדעת רש"י?

2) ג' ד"ה בגדי קדש: מתרומה המקודשת לשמי יעשו אותם

מדרך רש"י לפרש מלה או צרוף מלין קשה עם הופעתו הראשונה בכתוב. (וע' לכלל זה תרומה ש.ז. 121)

למה לא פרש רש"י איפא"ב בגדי קדש"בפ"ב? (א) מה קשה לו? (ב) מה ראה לפרש מלת "יקחו" = יקבלו, וכי לא ידענו פירוש מלת "לקח"?

3) ה' " והם יקחו: אותם חכמי לב שיעשו הבגדים יקבלו מן המתנדבים את הזהב ואת התכלת לעשות מהן את הבגדים.

ג. י"ב אבני זכרון לבני ישראל

ונשא אהרן את שמותם לפני ה'... לזכרון.

רלב"ג: שהאבנים תהיינה סבה שיזכור אהרן תמיד במחשבתו בבני ישראל ומשוטט בהם במחשבתו...

בנו יעקב בספרו der Pentateuch ע' 315:

אבנים אלה ישא אהרן על כתפיו, "לפני ה' לזכרון" הן אבני זכרון לבני ישראל. בשאתו שמותיהם על כתפיו ישא את האומה כלה בני יעקב ואת דאגתם. האבנים מסמלות את דאגתו האבהית של אהרן לעמו. תפקיד האב לפרנס את בניו. והאבנים על כתפיו הנם תפלת אהרן למען העם שיתן להם אלוקים את צרכיהם. "זכרון לבני ישראל לפני ה'" - הנושא הוא ה', המושא ישראל. כדי שיזכרם ה'. שזה ורק זה הוא פרושו הנכון של "זכרון" על כך יעידו הפסוקים שבמדבר י' ט' ואילן בתפקיד החצוצרות... אין כאן תפלת צבור במשכן ולא תפלת כהן למען הצבור. מה שעל הכהן לאמר "וזהי ברכה" (במדבר ו' כ"ב). את העבודה עובד הוא באין אומר ודברים. אבני האפוד הם תפלתו האלמת של אהרן למען בני ישראל.

קאסוטן שמות ע' 262: אבני זכרון לבני ישראל: זכר וסמל לכך, שהכהן משות בשם כל שבטי ישראל. זו תהיה המשרה שעל שכמו (השוה ישעיה ט' ה'!).

- 1) מה בהבדל בין שלשתם בתפקיד האבנים שעל כתפות האפוד?
- 2) מהי הראיה שמביא יעקב מן החצוצרות שבמדבר?
- 3) לשם מה מביא קאסוטן את ישעיה ט' ה'?
- 4) היש להביא ראיה מפרקנו ממקום אחר לדעת בנו יעקב?
- 5) האם אפשר לפרש את הכתבת שעל הציץ (ל"ו) באותה דרך שפרט בנו יעקב את הכתבת שעל אבני האפוד?

ד. ל"ח. והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה'.

אור החיים... ואולי שיכון באמרו "קדש" על ישראל, כאומר "קודש ישראל" ותיבת "לה" ירצה, כי כללות ישראל הנקראים "קודש" הן לה', חסוקים דבוקים משועבדים... 1. העתק פסוק ל"ו בסמני פסוק בהתאם לפרושו.

2. למה לא אמר בעל אור החיים את דבריו לפסוק ל"ו?

3. אם נכון פרושו, הושפע ממנו אחד הנביאים בבחירתו בסויו. מי?